Lietas Nr. C15183816
Lietas arhīva Nr. C-0521-17/17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā, 2017.gada 28.februārī

Jelgavas tiesa

tiesnese M. Griķe
tiesas sēžu sekretāre A.Paņkiva

civillietā

pašvaldības akciju sabiedrības "Daugavpils siltumtīkli" prasībā pret /pers. A/, /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

Prasītāja pašvaldības akciju sabiedrība "Daugavpils siltumtīkli" cēlusi prasību pret atbildētājām /pers. A/, /pers. B/ par parāda par siltumapgādi dzīvokļa īpašumam Nr.23, /adrese/, laikā no 2011.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 31.martam summā 2 541,12 euro un aprēķinātiem likumiskiem nokavējuma sešiem procentiem gadā 246,12 euro solidārai piedziņai ar prasības summu 2 787,27 euro. Lūdz piedzīt arī tiesas izdevumus un noteikt tiesības prasītājai saņemt likumiskos procentus - sešus procentus gadā no nesamaksātās pamatparāda summas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Prasība pamatota ar Dzīvokļa īpašuma likuma 8.panta otro daļu, 10.panta 1., 2., 3., 4., 8.punktu, 13.panta pirmo un otro daļu, 16.panta trešo daļu, Civillikuma 691., 701., 863., 864., 1671., 1674., 1756., 1759., 1765.pantu, Civilprocesa likuma 41.pantu, 127.panta pirmo daļu.

Prasībā norādīti apstākļi, ka prasītāja pastāvīgi apgādā ar siltumapgādi dzīvokļa īpašumu, tā valdījuma tiesības atbildētājas ieguvušas uz mantojuma tiesību pamata, ko pierāda zvērinātas notāres [..] paziņojums. Atbildētājas pieteikušas savas mantojuma tiesības uz 2011.gada 16.martā mirušās /pers. C/, personas kods /personas kods/, mantojumu. /pers. C/ reģistrētas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr.23, /adrese/. Mantinieki mantojuma apliecību nav saņēmuši, savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā nav nostiprinājuši.

2016.gada 3.jūnijā atbildētājām nosūtīts paziņojums par tiesvedības uzsākšanu uz personu noteiktā kārtībā deklarētām dzīvesvietas adresēm (sk. Dzīvesvietas deklarēšanas likumā, Civilprocesa likuma 26.panta pirmajā daļā), noteikts termiņš paskaidrojumu sniegšanai līdz 2016.gada 27.jūnijam.

Paskaidrojumi nav sniegti, iebildumi nav celti. Tiesnese noteikusi lietu iztiesāšanai tiesas sēdē.

Tiesas sūtījumi atgriezti tiesai, izbeidzoties glabāšanas termiņam, - pasta komersants apliecina, ka piegādes laikā adresāts nav sastapts, pēc atstāta aicinājuma saņemt sūtījumus, atbildētājas nav ieradušās.

Tas nevar kavēt lietas virzību, jo veiktas ar likumu noteiktas procesuālas darbības (sk. Civilprocesa likuma 26.panta pirmā daļa, 147., 148., 149.pantā).

Paziņojot par maksājumu parāda pieaugumu, to, ka maksājumi nav veikti, lai gan prasītāja turpina pakalpojumu sniegšanu un rēķinu izrakstīšanu, prasītāja palielina prasības summu, kas aprēķināta no 2011. gada 1.oktobra līdz 2016.gada 30.novembrim summā 3 176,50 euro, no tā pamatparāds 2 822,65 euro, likumiskie nokavējuma procenti 353,85 euro.

Prasības papildinājumi nosūtīti atbildētājām likumā noteiktā kārtībā.

Prasītāja lūdz prasību izskatīt bez tās pārstāvja klātbūtnes, uzturot prasību pilnā apmērā.

Uz tiesas sēdi 2017.gada 17.janvārī atbildētāja /pers. B/ neieradās. /pers. A/ paskaidroja, ka maksājumus nav veikusi, atradusies prombūtnē, nav bijis naudas līdzekļu.

Uz tiesas sēdi 13.februārī atbildētājas neieradās. Neierašanās iemeslus tiesa neatzina par attaisnojošiem.

Lai nodrošinātu Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā garantētās tiesības uz tiesu, tiesa atlika lietas izskatīšanu, dodot iespēju atbildētājam iestāties pušu sacīkstē, godprātīgi īstenojot tiesības un pildot pienākumus, kas viņām uzlikti ar Civilprocesa likumu (sk. 1., 5., 8., 9., 10., 74., 92.-111.,112., 147.pantā).

Pagarināt procesuālo termiņu paskaidrojumu sniegšanai vai citus procesuālus lūgumus, kas pamatoti var kavēt vai liegt lietas iztiesāšanu, atbildētājas nav pieteikušas.

Lieta iztiesāta tiesas sēdē bez prasītājas pārstāvja un atbildētāju klātbūtnes, saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu.

Motīvu daļa

Novērtējusi iesniegtos rakstveida pierādījumus, prasītājas rakstveida paskaidrojumus un atbildētājas /pers. A/ mutvārdu paskaidrojumus, tiesa secina, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnīgi.

Fakts, ka prasītāja kā juridiska persona sniedz siltumapgādes pakalpojumus Daugavpils pilsētā, kā arī tieši namam /adrese/, pierādīts ar

pašvaldības lēmumu, līgumiem, to pielikumiem; prasījuma tiesības pierāda pilnvarojuma līgums, tā pielikumi un līgums par siltumapgādes pakalpojumu sniegšanu un norēķiniem par to (sk. lietas lapa 10-17).

Pierādījumi nav apstrīdēti, iebildumi par to nav celti, to tiesiskumu pušu sacīkstē apšaubīt nav pamata (sk. Civilprocesa likuma 1., 8., 9., 10., 92. – 97., 104., 110., 111.pantā).

Zemesgrāmatu akts pierāda, ka dzīvokļa īpašuma ar adresi /Adrese/, kadastra nr./numurs/ īpašuma tiesības nostiprinātas /pers. C/, personas kods /personas kods/, uz 2001.gada 3.janvāra pirkuma līguma pamata (lietas lapa 18).

Latgales apgabaltiesas zvērinātas notāres Valsts amatpersona paziņojums pierāda, ka mantojuma lietā pēc 2011.gada 16.martā mirušās /pers. C/, personas kods /personas kods/, savas mantojuma tiesības pieteikušas, iesniedzot mantošanas iesniegumus par mantojuma pieņemšanu /Pers.A/ un /pers. B/ (lietas lapa 19). Latgales apgabaltiesas zvērināta notāre Evija Paļuma par /pers. C/ mantojuma lietu ziņo, ka mantinieces nav saņēmušas mantojuma apliecību (lietas lapa 20). /pers.A/ personas kods atbilst atbildētājas /pers. A/ personas kodam, kas apliecina uzvārda maiņu (sk. TIS VMIS).

Grāmatvedības izziņas (lietas lapa 21-24, 68-72) pierāda parāda summu un tās detalizētu aprēķinu, kā arī apstākli, ka kopš 2011.gada oktobra samaksa par siltumenerģiju dzīvokļa īpašumam (lietas lapa 18) par apkuri un karsto ūdeni katra rēķina apmaksas termiņā nav veikta. Tāpat, grāmatvedības izziņas (sk. iepriekš un lietas lapa 37-38, 73-74) pierāda likumisko nokavējuma procentu detalizētu aprēķinu un prasības summu.

Aprēķinu pamatotību apšaubīt nav pamata, nekādus iebildumus lietas dalībnieki par to nav cēluši.

Pierādījumus, ka maksājuma saistības tikušas izpildītas, atbildētājas nav iesniegušas.

Uz prasītājas iesniegto pierādījumu kopuma pamata, pušu sacīkstē, saskaņā ar Civilprocesa likuma 92., 93., 96., 97., 104.pantu, tiesa secina, ka ir noteikti pierādīts fakts, ka prasītāja ir nodrošinājusi dzīvokļa īpašumu ar adresi /adrese /, ar siltumapgādi laika posmā no 2011.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 30.novembrim, bet samaksu par to nav saņēmusi.

Kopš dzīvokļa īpašuma īpašnieces nāves 2011.gada 16.martā, mantojumu pieņēmušas atbildētājas, gribu pieņemt mantojumu izteicot noteikti, tam Notariāta likumā noteiktā kārtībā, ko apliecina zvērinātu notāru paziņojumi. To apšaubīt nav nekāda tiesiska vai faktiska pamata.

No tā iestājas ar likumu un judikatūru noteikts atbildētāju pienākums veikt norēķinu, t.i., samaksāt par saņemto pakalpojumu un aprēķinātos nokavējuma procentus uz likuma pamata.

Nav nekāda pamata uzskatīt, ka prasītājas saimnieciskā darbība tiek veikta neievērojot likuma "Par grāmatvedību" prasības. Noteikti iebildumi aprēķinam nav celti. Daudzdzīvokļu mājā, atbilstoši līgumam un aprēķinam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 10., 93., 96., 97., 104. panta noteikumiem, secināms, ka veiktie aprēķini ir pamatoti.

Kopš 2011. gada 1. janvāra likumīgā spēkā stājies un strīdā piemērojams Dzīvokļu īpašuma likums.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta 1. - 3.punkts noteic, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13. pantā noteiktajā kārtībā; norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana utml..).

Dzīvokļa īpašuma likuma 13. panta pirmā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Nav pamata apšaubīt to, ka atbildētājas ir mantojuma atstājējas mantinieces, tas ticis pārbaudīts, uzsākot mantojuma lietu, Notariāta likumā noteiktā kārtībā, ko apliecina zvērinātu notāru paziņojums. Katrs mantinieks mantojumu pieņēmis.

No tā iestājas ar likumu, Civillikuma 701. pantu noteiktās tiesiskās sekas – ar mantojuma pieņemšanu un iegūšanu visas mantojuma atstājēja tiesības un saistības, ciktāl tās neizbeidzas ar viņa personu, pāriet uz mantinieku.

Pienākumi, kas noteikti dzīvokļa īpašniekam ar likumu, neizbeidzas pēc īpašnieka nāves, jo viņa tiesībās un saistībās iestājas tās personas, kura mantojumu pieņem, atzīst sevi par mantinieku un likumā noteiktā kārtībā tiek apstiprināta mantojuma tiesībās.

Nav būtiskas nozīmes apstāklim, ka mantojuma apliecība nav izsniegta, jo noteikti ticis pierādīts, ka katrs mantinieks, kas ir atbildētājas lietā, mantojumu pieņēmis pēc tā atklāšanās.

Nav būtiskas nozīmes strīdā tam, ka mantojuma apliecība nav izņemta un īpašuma tiesības atbildētājām uz dzīvokļa īpašumu nav koroborēts zemesgrāmatā. Prasībā un aprēķinā, rēķinos norādītie maksājumi, kas veido prasības summu, ir tieši saistīti ar nekustamu īpašumu, kas ir mantojuma masā, secīgi mantiniekam, kurš to pieņēmis, ir pienākums veikt norēķinus un maksāt par to. Mantinieks, kurš mantojumu pieņēmis ir atbildīgs par nekustamā dzīvokļa īpašumu uzturēšanu un maksājumu veikšanu. Šāds pienākums izriet kā no likuma.

Dzīvokļa īpašnieka mantinieka pienākums kā rūpīgam un čaklam saimniekam ir uzturēt un gādāt par mantojumu, kuru viņš pieņēmis, laikā līdz tiek apstiprināts mantojuma tiesībās, jo nav tikušas veiktas nekādas tādas darbības, kas pamatoti viņu no šī pienākuma varētu atbrīvot.

No tā tiesa secina, ka abām atbildētājām uz likuma – Civillikuma 3., 701. panta, Dzīvokļa īpašuma likuma pamata ir pienākums veikt maksājumus, par ko celta prasība.

Starp pusēm nav strīda par to, ka pakalpojumi saņemti, daļēji maksājumi veikti. Secīgi, atbildētājas kā tiesīgās personas, kuras mantojumu pieņēmušas, ir par to atbildīgas. Apstāklis, ka atbildētāju tiesības uz dzīvokļa īpašumu nav koroborētas zemesgrāmatā nevar kavēt tiesību dzīvokli lietot un saņemt pakalpojumus un pienākumu veikt maksājumus, jo tās veiktas uz likuma pamata. Atbrīvot viņas no šī pienākuma nav nekāda tiesiska pamata.

Arī naudas līdzekļu neesamība atbildētājam nevar kalpot par tiesisku pamatu neveikt maksājumus, kas noteikti kā ar likumu. Nekustams dzīvokļa īpašums dod ne vien tiesības, bet arī uzliek noteiktus pienākumus, jo ir kopīpašumā un apgrūtināts ar noteiktiem maksājumiem. Nevienai citai personai nav tiesību uz to. Secīgi, atbildētāju tiesības un izrietošie pienākumi, nav apšaubāmi. Tāpat, naudas neesamība un atrašanās prombūtnē neatbrīvo personu no civiltiesiskās atbildības, kas izriet no mantojuma un saistību tiesībām un tam atbilstošiem pienākumiem.

Līdz ar to, noteikti pierādīts, ka atbildētājas /pers. A/ iebildumi nav pamatoti, nav noteikti pierādīti un ir noraidāmi kā nepamatoti.

Konstatējot īpašuma tiesības esamību personai, būtiska nozīme ir tam, kādā ceļā nekustamais īpašums ir iegūts, proti, vai tas ir mantots, – atbilstoši Civillikuma 388.pantam mantotspējai jāpastāv mantojuma atklāšanās dienā (655.pants) un jāturpinās līdz mantojuma pieņemšanai (687.pants), vai arī par tā iegūšanu ir noslēgts darījums vai izdots administratīvais akts. Pirmajā gadījumā persona iegūst īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu jau ar mantojuma atklāšanos (pie nosacījuma, ka mantinieks pieņēmis mantojumu likumā noteiktajā kārtībā), bet otrajā – ar ieguvēja un tā iegūšanas pamata ierakstīšanu zemesgrāmatā. Mantojuma pieņemšanai ir atpakaļejošs spēks uz mantojuma atklāšanās momentu: pieņemtais mantojums tiek atzīts par mantiniekam piederošu no mantojuma atklāšanās laika. (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 29.februāra spriedums Lieta Nr. SKC–48/2016*).

Civillikuma 702.panta pirmā daļa noteic, ka uz atsevišķām pie mantojuma piederīgām ķermeniskām lietām mantinieks iegūst tās pašas lietu tiesības, kas bijušas mantojuma atstājējam. Tāpat viņš iegūst mantojuma atstājējam piederējušās lietu tiesības uz svešām lietām, izņemot personālservitūtus. Ar to tiek nodrošināta īpašuma tiesību nepārtrauktība (*sk. A. Grūtups, E. Kalniņš. Civillikuma komentāri. Trešā daļa. Lietu tiesības. Īpašums. Otrais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2002., 170.lpp.; Z. Gencs. Mantojumu kārtošana, R.: Mans īpašums, 1996., 34.lpp.;*

Z. Gencs. Civillikuma komentāri. Otrā daļa. Mantojuma tiesības (655.-840.pants). - Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2012, 145., 148.lpp.).

Civillikuma 389.panta pirmās daļas pirmais teikums noteic, ka aicinājums mantot iestājas mantojumam atklājoties (655.p.). Saskaņā ar šā likuma 655.panta pirmo daļu mantojums atklājas ar mantojuma atstājēja nāvi vai ar viņa izsludināšanu par mirušu ar tiesas lēmumu (377.p.). Atbilstoši minētajām tiesību normām mantojums atklājas mantojuma atstājēja nāves dienā, un tas pats par sevi ir uzskatāms par aicinājumu mantiniekam pieņemt mantojumu. (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013. gada 27.marta spriedums Lietā Nr. SKC-91/2013*).

Civillikuma 688.pantā noteikts, ka ar aicinājumu mantot nodibinās vienīgi iespēja kļūt par mantinieku. Mantojuma iegūšanai vajadzīgs vēl, lai aicinātais izteiktu savu gribu pieņemt mantojumu. Tādējādi, mantojuma iegūšana saistīta ar gribas izteikšanu pieņemt mantojumu. Šajā sakarā Civillikuma 693.pants noteic, ja mantojuma pieņemšanai mantojuma atstājējs noteicis zināmu termiņu, tad ieceltam mantiniekam tas jāievēro. Ja tāds termiņš nav noteikts, bet mantinieki ir uzaicināti, tad mantot aicinātam sava griba par mantojuma pieņemšanu jāizteic līdz uzaicinājumā noliktam termiņam. Ja uzaicinājums nav bijis, tad mantiniekam jāizsaka sava griba pieņemt mantojumu gada laikā, skaitot šo termiņu no mantojuma atklāšanās dienas, ja mantojums atrodas viņa faktiskā valdījumā (692.p. 2.d.), bet pretējā gadījumā – no ziņu saņemšanas laika par to, ka mantojums atklājies. (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013. gada 27.marta spriedums Lietā Nr. SKC-91/2013*).

Lietā noskaidrotais norāda, ka tas, ka saistības pienācīgi izpildītas, jāpierāda būtu atbildētājām, saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu. Nav pamata uzskatīt, ka saistības pienācīgā kārtībā izpildītas. Tiesa konstatē parādnieku nokavējumu atbilstoši Civillikuma 1651.pantam.

Tā kā dzīvokļa īpašums uz mantojuma tiesību pamata tiek iegūts kopīpašumā, katrai no mantiniecēm uz likuma pamata pienākas noteikta daļa no tā, šajā gadījumā ½ domājamā daļa, tādēļ solidāru mantisku atbildību noteikt nav pamata (sk. arī Civillikuma 1669., 1670., 1671., 1672., 1673., 1674.pantā).

Mantojuma tiesībās solidāru saistību nodibina testaments, ja testators to noteikti noteicis (sk. Civillikuma 1673.pantā). Šajā lietā tādi apstākļi noteikti nav noskaidroti, secīgi, solidāru mantisku atbildību noteikt nav pamata.

Atbildētājas mantojumu pieņēmušas, par to noteikti paziņojot zvērinātam notāram. No tā iestājas ar likumu un judikatūru noteiktas sekas, tiek atzīts, ka atbildētājas kā mantinieki ieguvuši tiesības uz mantojumu jau ar mantojuma atklāšanos, jo izpildījies nosacījums, ka katrs mantinieks pieņēmis mantojumu likumā noteiktajā kārtībā. Mantojuma pieņemšanai ir atpakaļejošs spēks uz mantojuma atklāšanās momentu un pieņemtais mantojums tiek atzīts par mantiniekiem, kas ir atbildētājas lietā, piederošu no mantojuma atklāšanās laika. Tai skaitā, attiecībā uz pienākumiem, kas nodibināti ar šajā tiesvedībā nodibinātajām maksājumu saistībām, uz kuru pamata celta prasība. Secīgi, pienākums maksāt nokavējuma procentus ir uz likuma pamata. Pamatoti aprēķināti likumiskie nokavējuma procenti, jo iestājas ar Civillikuma 1756. pantu noteikts pienākums maksāt procentus uz likuma pamata, kas atbilstoši 1757., 1759., 1760., 1762., 1765. pantam, ir seši procenti no simta gadā un pamato prasījumu par likumisko nokavējuma procentu piedziņu.

Tāpat, uz likuma pamata, saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, Civillikuma 1756., 1765.pantu, nosakāmas prasītājas tiesības saņemt likumiskos procentus no parāda summas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru. Judikatūrā *(Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 14.februāra spriedums lietā Nr. SKC-75; 2009.gada 25.novembra lēmumā lietā Nr. SPC-111; 2013.gada 26.aprīļa spriedums lietā Nr. SKC-1106)* pausts viedoklis, ka Civilprocesa likuma 195.pantam ir imperatīvs raksturs, līdz ar ko tiesām minētās normas izpratnē, apmierinot prasību par naudas summas piedziņu, ir pienākums, neatkarīgi no prasījumā izteiktajiem lūgumiem, noteikt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus.

Civillikuma 1759. panta 1. punkts nosaka, ka procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Civillikuma 1765.panta otrā daļa nosaka, ka likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta līgumā par preces piegādi, par pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu, līguma attiecībās, kurās piedalās patērētājs, ir seši procenti no simta gadā.

Līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, Civillikuma 1756., 1759.panta 1.punktu un 1765.panta otro daļu ir pamats noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus – 6% gadā no piespriestās, bet nesamaksātās pamatparāda summas no katras atbildētājas saistību daļas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, no atbildētājām prasītājas labā jāpiedzen tiesas izdevumi, kas pierādīti ar maksājuma dokumentiem – valsts nodeva 361,80 euro un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumu 7,83 euro, kopā 369,63 euro. Lietā taisīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – par tiesas dokumentu un pavēstu nosūtīšanu (Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5. punkts) summā 16,38 euro, no tiem prasītāja samaksājusi EUR 7,83 euro. Nesamaksāto izdevumu daļa 8,55 euro, saskaņā ar tiesu praksi, Civilprocesa likuma 33., 39., 40., 41. pantu, jāpiedzen no atbildētājām valsts labā, nosakot termiņu tā labprātīgai izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei tam ar likumu noteiktā maksimālā termiņā.

Civilprocesa likuma 195. pants noteic, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa, tostarp, norāda prasītājas tiesības par laiku līdz spieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 1765. pantu prasītājai nosakāmas tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā, jo tiesas noteiktā termiņā sprieduma izpildei neveicot norēķinu, pēc tā iestāšanās atzīstams, ka atbildētājas lieto prasītājai piederošus naudas līdzekļus un likumiskie procenti par to jāmaksā uz likuma pamata.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 189., 193., 195., 199. pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt pilnīgi pašvaldības akciju sabiedrības "Daugavpils siltumtīkli", reģistrācijas Nr.41503002945, prasību pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, par parāda piedziņu ar prasības summu 3 176,50 euro (trīs tūkstoši viens simts septiņdesmit seši euro 50 centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu pašvaldības akciju sabiedrībai "Daugavpils siltumtīkli", reģistrācijas Nr.41503002945, 2 822,65 euro, kas ir parāds par siltumapgādi dzīvokļa īpašumam Nr.23, /adrese/, laikā no 2011.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 30.novembrim, likumiskos nokavējuma procentus 353,85 euro, kopā 3 176,50 euro (trīs tūkstoši viens simts septiņdesmit seši euro 50 centi) un tiesas izdevumus 369,63 euro (trīs simti sešdesmit deviņi euro 63 centi), no katras ½ (vienu pusi), tos ieskaitot kontā LV87NDEA0000082040907, Nordea bank Finland Plc, bankas kods NDEALV2X.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu Latvijas Republikai ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 8,55 euro (astoņi euro 55 centi), no katras ½ (vienu pusi).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei desmit dienu laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Noteikt pašvaldības akciju sabiedrībai "Daugavpils siltumtīkli", reģistrācijas Nr.41503002945, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus 6% (seši procenti) gadā no parāda summas, no /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, no katras maksājamās daļas, kas ir ½ (viena puse).

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no 2017.gada 28.februāra, kad taisīts un pasludināts spriedums, Zemgales apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Jelgavas tiesā.

Tiesnese M. Griķe